

## ТВОРЧИЙ ШЛЯХ У НЕПРОСТОМУ ЛАБІРИНТІ СТУДЕНТСЬКОГО ЖИТТЯ

*Мистецький прояв аматорів знайшов втілення у відгуках учасників студентського товариства з історії української культури ЗДІА.*

Ідучи третім поверхом, скажімо, на пару з історії української культури, неодмінно натрапиш оком на фотовиставку під промовистою назвою «Світосприйняття крізь фотооб'єктив». Вже простий перегляд фото, скажу я вам, дає надію. В наш час тотального селфі будь-яке фото, яке зображує не самого фотографа, свідчить про здатність сприймати навколишній світ.

Серед тем переважають пейзажна та флористична. А серед пейзажних фото найбільше зображень Дніпра. Наш Дніпр широкий на цих фото постає таким різним: ось він, напевно, улітку, під чистим-чистим, синім-синім, насиченим-насиченим небом; ось він же, але вже під хмарним небом, схвильованим та меланхолійним; ось Дніпро уночі, вкритий мороком, і лише серпик у небі та його молодший брат, корабель на обрії, виділяються на нічному тлі. А ось Дніпро взимку, скутий кригою. А ось він знову влітку (чи вже восени?), і захмарене небо над ним, і сонячне світло, що пробивається крізь хмари, і біла «доріжка» на воді. Фото має назву «Пристань надії».

Трохи переводимо погляд – і бачимо інші сюжети. Ось дивна, магічна, осяяна сонячним світлом Хортиця; ось наше запорізьке небо, через яке віялом розходяться промені Сонця, що заходить, тіні від хмар, і самі хмари, що рисочками заповнюють небо і, здається, що бачиш у цій картині обличчя самого неба. А ось небо над Енергодаром, спокійне вечірнє небо, а ось хмари над степом і міст-веселка над ними.

Яскраво представлений на виставці портретний жанр: дівчина у чорній сукні, на тлі снігів, трохи схожа на “Жінку, що стоїть на тлі пейзажу” Леонардо да Вінчі; дівчина-дніпровська русалка у віночку; нічне місто, арка та двоє закоханих у далині, у світлі ліхтаря; ось дівчина у білому, що спирається на якийсь кам'яний мур та дивиться вдалину. Підпис: «Дівчина-мрія». Ось воно що! Мрія!

Дивина виставки — двохколірний “кіт-філософ” та “собака-лизака”, що облизує ніс і навіть примружується від задоволення.

Що ж причаровує нас у цих кадрах? Ще раз повернемося до Дніпра. Ріка у давніх культурах символізує плинність часу. «В одну й ту саму ріку двічі не ввійдеш», - сказав Геракліт. А на цих фото Дніпро не тече, він зупинився і перетворився на дзеркало. Що ж віддзеркалює це люстро? А віддзеркалює воно небеса. Символ вічності...

З самого зародження Всесвіту тече ріка Часу, породжуючи нові та нові події. На мить дівчина присіла на мур; собака облизується; кіт пильнує якогось голуба; заходить Сонце. І Час, який створив ці картини, в наступну хвилю поглине їх. Це неминуче і природньо — ніхто з нас, навіть найбільший шанувальник фотомистецтва, не схотів б жити у світі, де Час зупинено і ці картини існують вічно. Але навіщо існує мистецтво, яке супроводжує людину з самого початку історії? Фотографія, як вид мистецтва стала не просто знаряддям криміналістики, а стоїть тепер на одному рівні з живописом та музикою. Мабуть, правий був філософ Платон, стверджуючи, що, є десь, чи то у надхмарних світах, чи у надрах безсвідомого, світ вічних та незмінних ідей. І коли наш плинний світ раптом відтворює якусь ідею — виникає Краса, що є перетворенням матерії через втілення надматеріального. І хоча студент, який фотографував свого кота, навряд чи згадував вченого кота з віршів Пушкіна, або булгаківського Бегемота, або гофманівського Мурра, бачимо ми на фото не якогось пересічного котика, а саме цього ідеального кота, який обрав на мить втілення кота-фотомодель... І чи не саме для цього створюється мистецтво? Причому фотомитець опиняється в особливо складному становищі; якщо скульптор, гравер чи живописець може змінювати зображення на свій розсуд або навіть цілком вигадати його, то фотограф мусить очікувати на мить, коли крізь життєву рутину зблисне Ідея, і клацнути саме тоді, коли вона розкрилася у своїй повноті. «Неможливо», - скажете ви? Але ось, зліва від стенду фото авторів виставки. Звичайні студенти, з якими ви зустрічаєтесь у коридорі на перервах... Неможливо? **Андрій Комар (СП-15-1)**

Фото як вид мистецтва в сучасному суспільстві стало символом цивілізації і є доступним для кожного хто цінує прекрасне.

Фотознімки, представлені на виставці, витончені і розкривають стан душі авторів. Зображені береги Дніпра, містична русалка, зачаровані обличчя, які вражають своєю красою і ніжністю. Найбільш мене вразили фото «Зачарована» та «Русалка». На знімку «Зачарована» ми бачимо обличчя молодої дівчини, яка поринула у світ фантазій. Дивлячись на це фото, здається ніби час зупинився і існує тільки зображена особистість. Дуже виразними є очі героїні, на які так і хочеться дивитися вічно. Фото «Русалка» вражає своєю містичністю і змушує вірити, що перед нами справжня русалка з легенд і міфів.

Розвиток даного мистецтва залежить від багатьох факторів: оновлення сучасних технологій, особистих здібностей і тому є не таким простим, як багато хто думає. Це дуже кропітка праця, яка потребує вміння, хисту, витонченості, таланту, адже мить швидкоплинна і неповторна. Можна сказати, що всім фотомитцям вдалось поєднати в своїх роботах стан душі і показати навколишній світ у нових фарбах.

***Тамара Гладішева (ГЕ-15-1)***

Благодарю, за то, что есть люди, которые организовали эту фотовыставку. В первую очередь это важно, т.к. общественность начинает обращать внимание на то, что происходит вокруг, на мечты, которые обязательно сбудутся: нужно мечтать и верить.

Общение с «живой» фотографией – совершенно иной уровень восприятия, это как читать с экрана и держать в руках настоящую книгу – разница ощутимая. Мы попадаем в царство красоты, добра, истины. Приятно видеть, когда человек отдается своей работе с любовью и вниманием, результатом становятся талантливые работы, которые раскрывают перед нами всю красоту бессмертной человеческой души.

В более широком смысле, фотография – это искусство получения фотоснимков, где основной творческий процесс заключается в поиске и выборе

композиции, освещения и момента (или моментов) фотоснимка. Такой выбор определяется умением и навыком фотографа, а также его личными предпочтениями и вкусом, что характерно для любого вида искусства. Каждая фотография носит свой прототип реальности, нечто такое, что невозможно передать словами. Организовывая такие мероприятия, мы подчеркиваем важность запечатления образов, что раскрывают полноту мира и природы.

Хотелось бы закончить словами прекрасного, талантливого фотографа Анри Картье-Брессона: «Фотографировать может только тот, кто сумеет выстроить на одной оси глаз, голову и сердце». Хочу пожелать всем, кто вносит красоту и тепло в наши серые будни, вдохновения и творческих успехов! Творите и любите то, что делаете!

***Панфилова Валерия (МЕТ-13-2д)***

На виставці представлені доволі оригінальні та безпрецедентні роботи студентів академії, причому різних факультетів. Найбільш талановиті юнаки і дівчата гідно продемонстрували свої фото, тим самим розвіявши стереотипи про те, що люди поділяються на “технарів” та “гуманітаріїв”. Вони показали, що студентам технічних напрямів підготовки теж притаманні творчі здібності, талант і що математичний склад розуму тільки сприяє всебічній творчості.

Студенти доклали чимало зусиль аби зробити звичайні будні навчального процесу більш яскравими. Виставка з такою тематикою та подібним спрямуванням була влаштована вперше і, сподіваюся, закарбується у пам'яті кожного, хто замислюється над життєвими цінностями. Нехай ця подія буде стартом для низки заходів, які покажуть, що ЗДІА може дивувати різносторонністю і різнобарвністю творчих задумів.

***Максим Шавруков (АТП-15-1)***